

mulering ved Arbejdsførhedsgrænsen for Optagelse i selve Sygekassen, se Socialministeriets Bekendtgørelse Nr. 285 af 26. November 1924, § 4, 1. Stykke.

Endelig maa det ud fra et Retsstandpunkt anses for mindre tilfredsstillende under den nugældende Ordning, at de optagelsessøgende eventuelt vil kunne blive optaget i Invalideforsikringen paa Grundlag af Lægens eller Bestyrelsens oftnævnte Erklæring og staa som Medlemmer af denne Forsikring i et Tidsrum af indtil 3 Aar og derefter blive understødt af Forsikringen, saafremt Invalideforsikringsretten under Behandlingen af en indenfor det paagældende Tidsrum indgiven Rentebegæring skulde komme til det Resultat, at Optagelsen i sin Tid har været uberettiget, jfr. fornævnte Bestemmelse i Loven af 1924, § 1, næstsidste Stykke.

Den nu foreslaaede ændrede Affattelse af de paagældende Bestemmelser løser formentlig de i det foregaaende omhandlede særlige Vanskeligheder, idet der baadeskabes den nu manglende administrative Enhed og Mulighed for gennem vejledende Cirkulærer eller Bekendtgørelser fra Direktoratet for Sygekassevæsenet at yde Sygekasserne og Lægerne den nødvendige almindelige Forhaandsvejledning til Brug ved deres efter den foreslaaede Ordning ikke længere for Sagen endeligt afgørende Erklæringer. Direktoratet vil nemlig heller ikke være bundet af saadanne Hensyn som Retten nu er det, jfr. foran.

I øvrigt vil Forslaget virke som en administrativ Forenkling, idet det bliver den samme Myndighed (Direktoratet for Sygekassevæsenet) der samtidig med Spørgsmaalet om Optagelse i Sygekassen straks afgør Spørgsmaalet om Optagelse i Invalideforsikringen. Forslaget vil vel muligvis medføre nogen Forøgelse af Direktoratets (Sygekasseinspektoratets) Arbejde; men det maa i saa Henseende bemærkes, at en virkelig rational Ordning, som den foreslaaede, med Hensyn til Afgørelse af Sager om Optagelse i Invalideforsikringen sikkert vil kunne paaregnes at medføre ikke helt ubetydelige Besparelser for Forsikringen ved at adskillige aandssvage, sindssyge m. fl. Personer ikke kommer til at indtræde i denne.

Med Hensyn til Bestemmelserne i Loven af 29. Marts 1924 § 1, 5. Stk. (Forslagets 6. Stk.), skal man bemærke, at saaledes som disse er formuleret, er der kun Adgang for Personer, hvis Vedtegning om kronisk Sygdom er ophævet, eller hvis Erhvervsevne nu er skønnet at være kom-

met over den fastsatte Grænse, til at faa Spørgsmaalet om Optagelse i Invalideforsikringen rejst paany. Man maa imidlertid formene, at de paagældende skal have en ny Afgørelse af Spørgsmaalet om Indtrædelse i Invalideforsikringen, og man stiller derfor Forslag om, at den herefter fornødne Ændring foretages samtidig med Bestemmelsernes Indføjelse i § 1 i Loven af 1921.

I Overensstemmelse med den i 1926 truffne Omordning af Ministeriernes Omraade er „Indenrigsministeren“ overalt i Loven ændret til „Ministeren for Sundhedsvæsen“.

Paa de Steder i Loven, der omhandler Forretninger, som hidtil har henhørt under Direktionen for Invalideforsikringsfonden, og som efter Administrationskommissionens Forslag fremtidig vil blive henlagt under Sygekasseinspektoratet, har man erstattet Udtrykket „Direktionen for Invalideforsikringsfonden“ med „Direktøren (Direktoratet) for Sygekassevæsenet“.

Benævnelsen „Sygekasseinspektør“, der i tidligere Tid var et rigtigt Udtryk for vedkommende Embedsmands Stilling i Forhold til Sygekasserne, kan ikke længere anses for at være en rammende Betegnelse, og dette vil i særlig Grad gælde, naar Administrationskommissionens Forslag vedrørende Invalideforsikringslovens Administration gennemføres. Det under Sygekasseinspektøren henhørende Forretningsomraade vil da kun for ca. Halvdelen Vedkommende bestaa i et egentligt Tilsyn med Sygekasserne.

Til § 2.

I Henhold til Sygekassernes Vedtægter kan nydende Medlemmer, der i Arbejdsanliggender eller lignende forlader Sygekassens Omraade, under deres Fraværelse blive staaende som hvilende Medlemmer med Ret til, naar de vender tilbage, atter at indtræde i nydende Medlemsret uden Hensyn til Alder og Helbredstilstand ved Hjemkomsten. Det foreslaas derfor, at disse Personer ogsaa bliver berettigede til at opretholde Invalideforsikringen under en saadan midlertidig Fraværelse, hvorved det vil undgaas, at de ved deres Tilbagevenden bliver nødt til at søge Genoptagelse i Invalideforsikringen.

Til § 3.

I den forløbne Tid har der foreligget ganske enkelte Tilfælde, hvor Invaliditeten formentlig i overvejende Grad skyldtes længere Tids Misbrug af Alkohol eller narkotiske Midler. Da man har ment, at det, selv om Loven i øvrigt ikke opstiller